ANUL XI. No. 1226 | 6 PAGINI 6 LEI | Luni 7 August 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

D. ministru Tillea, preşedinte al Federaţiei de football

Adunarea generală de eri a Federaţiei de football a arborat la prora footballului românesc, un nume nou: d. ministru *V. V. Tillea*.

Comprimată la rândurile de mai sus, informaţia răbufneşte prin amploarea pe care i-o insuflă personalitatea noului ales.

Un ministru care, între miile de obligaţii cari îi secfestrează 20 din cele 24 de ore ale zilei, găseşte timpul necesar pentru a se dedica unei munci suplimentare, este cea mai deplină dovadă că noul preşedinte a venit — solicitat la cârma Rombolului — mai puţin mânat de nevoia unor eforturi noui, cât mai ales de simunul unei pasiuni căreia multiplele obligaţii curente nu i-au putut zăgăzui vâltoarea.

D. Tillea este un vechiu şi pasionat sportiv.

A fost contaminat definitiv de ceiace — în altă parte — se numeşte *«malaria vieţii atletice»*. A activat cândva. Şi şi-a mărturisit în totdeauna simpatia pentru sport.

Iar astăzi, îi aduce o nouă dovadă de simpatie, acceptând să preia o conducere care reclamă deopotrivă şi muncă şi pricepere.

Două atribute cari s'au crestat de mult în patrimoniul noului preşedinte al

D. ministru V. V, TILLEA

Federaţiei şi în cari footballul românesc va găsi în totdeauna vitaminele unor noui şi izbânditoare realizări.

GEORGE FULGA

Retuşările unui calendar aglomerat

In adunarea generală de eri a Federaţiei de football, d. maior Săvulescu a subliniat greutăţile — din ce în ce mai mari— cu cari au de luptat cluburile mici.

Concurate de *«matchurile mari»* ale Diviziei naţionale şi de *matchurile internaţionale*, pe cari le organizează în zilele libere grupările divizionare, micile cluburi au fost asfixiate progresiv.

Din zi în zi, spectatorii au fugit mai numeroşi spre întâlnirile de envergură. Iar matchurile oficiale ale categoriei de «onoare» s'au soldat aproape invariabil în ultimul an cu reţete între 4 şi 500 de lei.

Din ce să-şi acopere deci micile cluburi cheltuelile, când în fiecare Duminecă — desfiinţate aproape, de un match de Divizie sau o întâlnire internaţională — matchurile grupărilor dela onoare n'au mai totalizat nici măcar încasările necesare pentru a acoperi taxele federale ?

Problema, incontestabil gravă, a fost primită cu solicitudine de Biroul federal care — printr'unul din reprezentanţii săi — a promis o grabnică soluţionare. «Cupa României» fiind competiţia care va avea să rezolve greutăţile materiale ale micilor cluburi.

S'ar putea crede, din cele relatate mai sus, că cluburile mari — grupările divizionare — s'au bucurat (în contradicţie cu micile grupări), de un regim de favoare. Ceiace, în fond, n'ar fi eronat.

Gratificate în obsolut toate Duminicile cu câte un match — oficial sau internaţional — şi uneori chiar cu dreptul de exclusivitate, grupările divizionare şi-au putut acoperi (aproape toate) bugetele anului trecut.

S'ar putea vorbi deci de un regim de favoare... în trecut.

Dar în viitor ?

Angrenate în cheltueli pe cari des legările, legitimările, transferările, salariile şi primele le-au umflat până la cifre aproape imposibile (peste o jumătate milion pe an, uneori) cluburile vor avea nevoe în acest an de venituri de două ori mai mari decât în trecut, pentru a putea face faţă obligaţiilor pe cari şi le-au luat.

Un prim hârtop, aşa dar, în drumul aproape asfaltat de până acum al marilor grupări.

Calendarul internaţional al României se prezintă apoi, în acest an, mai aglomerat ca oricând.

Două matchuri restante, cu Ungaria şi Cehoslovacia, pentru Cupa Europei centrale a amatorilor.

Patru matchuri eliminatorii, cu Jugoslavia şi Elveţia, pentru campionatul mondial.

Trei matchuri pentru Cupa balcanică.

Şi în Mai, în cazul foarte probabil că ne calificăm pentru turul final, campionatul mondial din Italia.

Adăogaţi la toate acestea săptămânile necesare pregătirii, cele pe cari le necesită deplasările, etc. şi constataţi apoi, câte zile libere vor avea în primăvara viitoare grupările cari cumulează prerogativa de a furniza jucători echipei naţionale, dar şi pe aceia de a avea cele mai oneroase bugete: *Venus, Ripensia, Universitatea, C. A. O.*

Şi atunci ?

Incontestabil: activitatea echipei naţionale trebue să timbreze aproape exclusiv preocupările federale ale acelora cari alcătuesc calendarul nostru footballistic.

Tot atât de adevărat este însă că sufocate de obligaţia de a-şi ţine necontenit jucătorii la dispoziţia Rombolului, cluburile nu vor putea rezista cheltuelilor în cari s'au angajat şi cari şi aşa le vrescuesc ultimele rezerve materiale de cari mai dispun.

Iar capotările — pe cari nimeni nu le doreşte — ale grupărilor, se repercutează aproape total şi asupra echipei naţionale.

De aceia, un calendar care să respecte şi obligaţiile prestigiului nostru de campioni balcanici, dar şi pe acelea ale grupărilor este imperios necesar.

De renunţat, nu putem renunţa la niciunul din matchurile pe cari România le are de jucat până în Mai 1934.

Dar de amânat ?

Restanţele pentru Cupa Europei Centrale? Nu. Eliminatoriile pentru campionatul mondial ? Deasemeni, nu. Fiindcă eliminatoriile acestea sunt ţărcuite de un termen limită. Campionatul mondial ? Ar fi să renunţăm — în cazul când am reuşi să ajungem acolo — la încununarea eforturilor de aproape 10 ani ale echipei noastre naţionale.

Mai rămâne Balcaniada, care va

G. F.

(Continuare în pagina IV-a)

Abundenţa de „grei" valoroşi va aduce vremuri mai bune ?

Carnera, Sharkey, Schmeling, Max Baer şi comp... ridică fel de fel de probleme

(CORESPONDENŢA DIN NEW- YORK).

NEW-YORK, Iulie. — In lumea boxului american, aşii sunt Max Baer şi Primo Carnera. Ambii mai erau astă iarnă pe planul al doilea. Când tratativele pentru un match Sharkey — Schmeling eşuaseră din cauze financiare, Joe Iacobs reuşise să cadă de acord cu Dempsey şi s'a montat matchul Schmeling — Max Baer.

Concurenţa, «Madison Square Garden», nu mai avea decât o singură soluţie: un match Carnera—Sharkey. Intreprinderea de organizări «Madison Square Garden» a perfectat matchul Carnera—Sharkey, numai ca să nu lase organizaţia condusă de Dempsey fără concurenţă.

S'a întâmplat că Sharkey şi Schmeling au fost bătuţi şi a rămas ca

BAER ŞI CARNERA SA DEA TONUL

Amândoi au o situaţie sportivă extraordinară. Unul e campion mondial al titlului suprem, iar celălalt e considerat challengerul cel mai calificat.

Totuşi Primo este un campion mondial sărac. Are titlul, dar n'are bani.

Din cei 20000 dolari, cât îi avea de primit, Carnera nu s'a ales cu o centimă, cota sa fiind proprită.

Creditorii nu s'au mulţumit, cu garanţiile depuse în faliment.

Cele două conturi bancare de câte 565 şi 65 dolari oferite în gaj..., n'au fost acceptate de creditori. Mai mult, Carnera nu poate părăsi Statele Unite, înainte de 15 August, până se lichidează falimentul.

Nici unui campion mondial nu i-a fost dată o situaţie materială atât de proastă.

O NENOROCIRE NU VINE NICI ODATA SINGURA

La toate necazurile materiale se mai adaugă şi altele. Perspectivele campionului nu sunt extraordinare. Sosirea în Italia se amână mereu, iar adversarii dispuşi să-l întâlnească pe Carnera nu se prea găsesc.

Astfel, se vorbeşte de un match Carnera — Ray Impelletiere.

Acesta din urmă este un uriaş ceva mai impresionant decât Primo.

NICI BAER NU STA PE ROZE..

Al doilea mare învingător al anului, Max Baer nu stă nici el pe roze... Ii merge totuşi mai bine ca lui Primo, din cauză că găseşte credit..., ca challengerul mondial cel mai calificat şi mai ales ca apropiat adversar a lui Schmeling. Deocamdată filmează. A fost angajat de casa Metro Goldwyn Mayer. Max Baer va juca rolul unui boxeur în «The Big House».

E îndoelnic însă, dacă petrecându-şi viaţa în studio între atâtea femei frumoase, îşi va ameliora forma de boxeur...

SHARKEY VA BOXA CU KING LEWINSKI

In ce priveşte al patrulea as.., Jack Sharkey, ziarele cred că va boxa în Decembrie cu King Lewinski.

Invinsul lui Carnera e foarte bogat, are bani mulţi şi nu-l preocupă decât refacerea carierii, nu-l interesează decât fascinantul «Come back». Că va isbuti, e lucru îndoelnic.

Nu e prea tânăr. Pentru moment se gândeşte la un match de 10 reprize cu King Lewinski, distanţa de 15 reprize i se pare prea lungă.

De altă parte, la Chicago, unde King Lewinski este «matador» se crede că Sharkey, va pierde matchul...

O IARNA AGITATA

Iarna care vine promite mult.

Lumea greilor va fi agitată. In general piaţa boxului va fi foarte animată. Care din cei patru aşi va da lovitura?

Până acum, nici unul din campionii mondiali care a pierdut titlul, nu l-a redobândit.

Poate vor reuşi Sharkey şi Schmeling acest lucru.

CORESP.

Pentru Anglia, cupa Davis...

...care încoronează eforturile eroice a patru ani de zile, depuse de F. Perry, H. W. Austin şi P. Hughes

(DELA CORESPONDENTUL NOSTRU PARISIAN)

Paris 30 Iulie 1933.

Adio, cupa Davis!

Cu trei victorii la două, patru băeţi tineri, patru sportsmeni, cari sunt în acelaşi timp şi patru gentlemeni, au dăruit Angliei, titlul de «campioana lumii de tennis!».

Rareori, o victorie a fost mai meritată decât aceasta. De patru ani de zile, pe toate «court»-urile din lume, contra tuturor adversarilor, pe ploaie şi soare, înfruntând public şovin şi arbitrii omeneşte slabi, de patru ani Perry, Austin şi Hughes arată unei lumi întregi valoarea lor, lupta cu îndârjire pentru un titlu care, poate America făcând excepţie, li se cuvine lor, mai mult decât oricăror altora.

Azi, însfârşit, a venit clipa recompensei. Şi ce recompensă!

Vor trece anii, se vor schimba oamenii şi campionii de azi ai Marei Britanii vor îmbătrâni. Dar în inima lor va rămâne, veşnic luminoasă, o după masă de Iulie, când, într'o ţară străină, — în faţa a 12.000 de spectatori pe cari măreţia momentului îi curăţase pentru o clipă de şovinismul ruşinos şi nesportiv de care dăduseră dovadă timp de trei zile, — stăteau nemişcaţi, în sunetele lui «God Save the King», ţinând pe braţe o cupă de argint, în care soarele îşi oglindea ultimele-i raze...

Şi, în timp ce Anglia se pregăteşte să-şi primească fiii, aşa cum numai un popor sportiv până în măduva oaselor — care cunoaşte tot eroismul unui ultim şi suprem efort — ştie s'o facă, în timp ce pe tennis-ul francez s'a ridicat vălul care-i acoperea până acum goliciunea, să vă spun câteva cuvinte despre aceste matchuri, dintre cari două au fost minunate, nu prin calitatea tennis-ului ci prin ardoarea şi curajul cu care au fost disputate.

ANGLIA SE AFIRMA

Anul acesta a fost, pentru mine personal, unul dintre aceia despre care André Chénier spunea că «trec, dar nu dispar». Am avut norocul să asist la campionatele Franţei, la campionatele dela Wimbledon, — unde anul acesta s'a disputat cel mai mare match de tennis din toate timpurile: Vines—Crawford — la finala inter-zone dintre Anglia şi America şi «last, but non least», la Challenge-Round-ul Cupei Davis.

N'am timpul aci să insist asupra victoriei Angliei asupra Americei, când Vines — care va dovedi la Forst-Hill că rămâne primul jucător din lume — bolnav, cu mijlocul încins în bandaje

BRUGNON

şi cu glesna piciorului drept luxată, a amânat cu un an călătoria transatlantică a Cupei Davis.

După ce Anglia se clasificase pentru Challenge-Round, peste tennisul francez, îngheţat de prezenţa lui Vines, care ridiculizase pe Cochet la Wimbledon, a năpădit un val de entuziasm pe care evenimentele l-au arătat nejustificat de nimic.

Intr'adevăr, presa, oficialii şi... jucătorii desemnaţi pentru marea luptă, puneau problema foarte simplu: două simpluri ale lui Cochet plus dublul = egal victorie.

Dar totuş, valoarea lui Cochet era nesigură. Incontestabil, era în declin. Dar cât de mare era acest declin? Nimeni n'o putea spune, pentru simplul motiv că Cochet, în anul acesta, întâlnise sau adversari mult superiori lui, cari îl masacrară — Crawford şi Vines — sau adversri de o valoare atât de redusă, încât victoriile asupra lor, nu reprezentau nimic. Valoarea lui necesita o verificare, pe care nimeni n'o poseda. Totuşi, superioritatea sdrobitoare a lui Crawford şi Vines nu era prevestitoare de lucruri bune.

Cât despre dublu, nimic mai nesigur decât victoria perechei Borotra-Brugnon asupra lui Perry-Hughes. E drept, francezii câştigaseră Wimbledon-ul. Dar pentru cine a asistat la finala ce-i opunea japonezilor Satoh şi Nunoi, această performanţă era o notă mediocră. Contrariul ar fi fost mai logic, căci Perry-Hughes câştigaseră campionatul Franţei, învingând uşor pe Quist-Mac Grath (cari eliminaseră pe Borotra-Brugnon) şi în matchul Paris-Londra îi bătuseră într'un «best of three».

Dar, evident, când şovinismul intervine la facerea pronosticurilor.

Fapt este că Vineri, în prima zi, spectatorii dela Rolland-Garros erau surăzători, făceau spirite şi ţineau neapărat să mănânce friptură de englez. Că la plecare erau cam galbeni la faţă şi cam tăcuţi, asta, cum spune Kipling, e altă poveste.

In prezenţa preşedintelui republicei, cele două echipe apar pe teren: Cochet, Merlin, Borotra şi Brugnon, de o parte, Perry, Austin, Hughes şi Lee de alta.

Prezentări, ceva discursuri, multe strângeri de mână, foarte multe fotografii şi... primul match.

DETALIILE MATCHURILOR

Primul n'a avut nici un istoric căci Austin, într'o formă perfectă, l-a lichidat cu un categoric 6—3, 6—4, 6—0 pe Merlin, al doilea jucător de simplu francez. Merlin — ţin s'o spun de pe acum — a cărui alegere de către Lacoste, care îl preferase lui Boussus, părea riscată — a confirmat, în matchul de Duminică, cu Perry, că este, pentru moment, unic a speranţă a tennis-ului

(Continuar a în pagina II-a)

Csaklany a câştigat campionatul naţional al pentathlonului

TIMIŞOARA, 6 (Prin telefon). — *Azi a avut loc în localitate campionatul naţional al pentathlonului, care a revenit pentru a treia oară, excelentului atlet al grupării A. C. Jiul,* Csaklany.

Noul campion a realizat următoarele performanţe:

Lungimea: 5 m. 51.
Suliţa: 47 m. 70.
200 m. plat: 24 sec. 2.
Discul: 30 m. 27.

REZULTATUL FINAL

1. *Csaklany (A. C. Jiul) 2827 puncte.*
2. *Rieze (C. A. T.) 2437 puncte.*
3. *Mathios (C. A. T.) 2143 puncte.*

Codos şi Rossi spre titlul mondial de durată în linie dreaptă

Cei doi aviatori vor trece astăzi deasupra Capitalei

Aviatorii CODOS şi ROSSI cari traversează Atlanticul pe la nord pentru a stablii un nou record mondial de distanţă în linie dreaptă, au avut de luptat, aproape în tot timpul traversării cu condiţiuni atmosferice dfeavorabile.

Diferite mseagii pe care le-au adresat Ministerului Aerului francez, vorbesc de ceaţă groasă şi de curenţi aerieni contrarii, anunţând însă că totul este bine pe bord, şi că raidul decurge normal.

Ultimele două mesagii radiotelegrafice arată că eri la ora 13 şi 30, avionul se găsea în apropiere de coasta franceză dar că aparatul era înconjurat de nouri.

Aviatorii cred că aud posturile de radio după coastă, dar nu pot recepţiona nimic precis.

Posturile de radio franceze, alarmate, se silesc să restabilească comunicaţia cu aviatorii.

Calculându-se timpul în care cei doi aviatori au traversat Atlanticul până la coasta franceză, s'a stabilit că viteza realizat de ei ar fi superioară celei cu care a sburat Lindbergh.

Din datele staţiunilor meteorologice se poate prevedea că vânturile contrarii înrâmtpinate în ultima parte a traversării, vor întârzia înaintarea aviatorilor, anulând astfel avantajul realizat faţă de raidul lui Lindbergh.

Printr'un mesaj, aviatorii francezi au anunţat că în drumul lor deasupra Europei vor căuta să sboare deasupra, aerodromului Le Bourget, de unde se vor îndrept spre Varşovia şi Msocova. vor îndrepta spre Varşovia şi Moscova.

DEASUPRA CAPITALEI SPRE VARŞOVIA

Aeroportul Băneasa ne-a înştiinţat eri seară, târziu, că cei doi piloţi francezi vor sbura, astăzi, între orele 6 şi 8 dimineaţa, deasupra Bucureştilor.

Deci, în drum spre Varşovia, sburători francezi, ne vor face o vizită de etichetă.. dela înălţime.

Săptămâna

Şapte zile agitate, deşi conform calendarului sportiv... suntem în toiul vacanţei.

In lumea boxului două evenimente senzaţionale: comunicatul F. R. B.-ului care nu spune nimic şi knock-outarea lui Spakow de către doi olteni...

«Sportul rege» cum îi spune Meisl footballului, a permis cele mai variate însemnări...

Waker din Viena a poposit la Bucureşti, a dat de trai bun şi parcă nu-i vine să plece. După ce a jucat trei matchuri, a angajat un al patrulea... De rezultatele vienezilor e greu de vorbit. Se contrazic între ele ca două idei ale profesorului Iorga... E drept că într'un fel a jucat Waker cu Juventus şi republicani şi altfel s'a ostenit în faţa Venusului...

De, e şi firesc; într'un flirt nu te osteneşti la fel pentru o fată frumoasă, ca pentru una mai urăţică...

Dar nu numai Waker a jucat în ţară.... La Timişoara, First Viena—Ripensia a fost o răfuială între campioni. S'a jucat un match splendid, în care «meister»-ii noştri n'au pierdut un singur moment cadenţa, nici măcar de emoţia recordului de încasări.

Şi ca să ne menţinem în aceste sfere... să pomenim de adunarea generală a Rombolului şi forma senzaţională a ziariştilor sportivi în Cupa «C. Tănase».

Dar mai sunt şi alte sporturi...

Să-l luăm pe cel mai zgomotos: motociclismul Şomaj pe toată linia; pista transformată în bazin, n'a fost folosită.

In schimb cicliştii au fost mai harnici. Bravând intemperiile au alergat o ştafetă în care totul s'a terminat cu bine, doar că învingătorul a uitat să aducă simbolul...

La water-polo, continuă campionatul regional. Adică, la anumite ore basinul dela Strand este luat cu asalt de nişte desbrăcaţi, cari se bălăcesc în jurul unei mingi strigând în gura mare: «noi jucăm water-pola»; unul din ei se jură, iar noi indulgenţi îi credem.

Atleţii s'au speriat şi ei de ploaie... In locul reuniunei atletice, a avut loc o mare demonstraţie de barbut în firidele tribunei dela O. N. E. F. Din oficiali n'au funcţionat decât cronometrorii...

Ca să conchidem, vom face o anticipaţie asupra săptămânei viitoare.

In cursul dimineţii vor trece deasupra Capitalei Codos şi Rosi, doi aviatori francezi cari au decolat de la New-York şi au de gând să sboare până se va opri motorul...

LIS

Recordul mondial de bicicletă cu antrenament mecanic

Leon Wanderstuyft — aşa se numeşte deţinătorul acestui record, pe care l-a stabilit în 1922 — a parcurs într'o oră 127 klm., doborând recordul dinainte de războı, care era de 107 klm.

Footballişti artificiali...

Viena a fost intrigată în ultimele zile de experienţa chirurgicală a unui medic local asupra unuia din jucătorii săi preferaţi: VOGL, redutabila aripă stângă a ADMIREI şi a WUNDERTEAMULUI, considerat cea mai bună aripă dreaptă din Europa.

VOGL încetase de a mai juca, din cauza deplorabilă a genunchilor săi. Admiratorii săi începuseră să se teamă chiar că Vogl nu va mai putea juca niciodată.

Ori, doctorul vienez care îl însănătoşi, descoperi că puţin mai sus de genunchi se găsesc nişte muşchi complet inutili. Ba cari, jenează chiar pe footballişti.

Ce făcu doctorul?

Desprinse aceşti muşchi şi îi grefă pe genunchii bolnavi ai lui Vogl.

Operaţia a reuşit perfect.

Vogl n'a avut niciodată atâta elasticitate, atâta viteză şi atâta tărie în shot. In loc să fi slăbit, s'a mai întărit încă.

Descoperirea medicului vienez va interesa desigur şi pe jucătorii bucureşteni cari au genunchii stricaţi sau... intenţia de a-l ajunge pe VOGL, prin operaţia transferării muşchilor.

Footballişti «reparaţi» nu este toc mai lipsit de interes.

Nu va mai trece mult, prin urmare, şi vom avea şi jucători cu muşchi... de oţel.

Iată o invenţie la care Wells, desigur, nu s'a gândit.